for Overtroens og Uvidenhedens Baand, drømmer om et „nyt Indien", som vil stille det gamle i Skygge. De anerkender Vestens Overlegenhed, og de arbejder tappert for at bringe Indien frem til sin rette Plads. Men de har ikke til Hensigt at efterligne vor vestlige Civilisation, heller ikke vil de antage Vestens Institutioner, de haaber og venter at kunne frembringe noget bedre end det, Verden hidtil har kendt. Det gør een unægteligt godt at staa Ansigt til Ansigt med Mænd, som er fulde af Haab og Tro paa deres Sag. Vist er Indien ved at vaagne, og Bevægelsen her staar paa Højde med de Bevægelser, som man Verden over har rejst til Fordel for Menneskehedens Frigørelse. Maaske vil Indien kun naa sin Uafhængighed gennem beklagelige Foreteelser! Hvad der end sker, — her findes vidtskuende Mennesker, som kan berolige og tilbageholde de mere fremfusende. Indien vil ikke falde i Søvn igen. I en langt fra os liggende Fortid lærte Verden meget af dette Land. Hvem véd, om ikke samme Land forbereder sig til at tilføre Menneskeheden Lærdomme af lige saa stor Værdi som i hine fjerne Tider.

Nationalforsamlingen har aldrig behandlet Kvindesagsspørgsmaalet. Som sædvanligt glemte man Kvinderne. Saa kom den Tid, da man foreslog at boycotte alle udenlandske Varer, som overfyldte Markedet, og at foretrække Landets egne Frembringelser. Tanken var at arbejde Indien frem til sin tidligere høje Stilling i den industrielle Verden. Da var det, at Mændene kom til at huske paa Kvinderne og søgte deres Hjælp. Og Kvinderne hjalp uden Knurren; og fra Zenana (Fruerstue) til Zenana sendtes Budskabet videre.

En Mand har fortalt mig, at han dengang købte en eller anden Brugsgenstand, som var fabrikeret i Udlandet, da han ikke havde været i Stand til at faa en indenlandsk Vare. Hans Moder bebrejdede ham hans Mangel paa Fædrelandskærlighed og sagde, at en loyal Indier hellere vilde undvære de Ting, han ikke kunde faa fra det hjemlige Marked end købe den paa det udenlandske. Hun brændte den anstødelige Genstand og paalagde Sønnen ikke oftere at krænke hendes fædrelandskærlige Følelser. (Fortsættes.)

Formandsskifte.

—o—

Da jeg har ønsket at fratræde som Formand for Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse, vilde jeg gerne have Lejlighed til at bringe Dansk Kvindesamfunds Medlemmer en Tak for den Tillid, de har vist mig i de forløbne Aar.

Jeg overgiver mit Formandsskab i gamle, prøvede Hænder og ønsker med stor Glæde Fru Stampe-Feddersen Velkommen paa denne Plads. Jeg haaber, Dansk Kvindesamfund under hendes Førerskab vil gaa en lys og god Fremtid i Møde, en Arbejdets Tid, hvor gode Kræfter vil forenes om at skaffe danske Kvinder den Lovens Ret, der tilkommer dem, og som betinger deres fulde Udvikling.

Marie Riising Rasmussen.

Biografsagen.

—o—

Det er overraskende at se den Interesse, der indenfor „Dansk Kvindesamfund"s Kredse er for Biografspørgsmaalet. Fra alle Egne af Landet skriver man her til 4. Distrikt om Oplysninger, og af alle Brevene fremgaar det, at man vil til at tage fat snarest, bare man vidste, hvordan man skal bære sig ad!

Maa jeg derfor gennem vort Medlemsblad give et Par Oplysninger, der maaske kan være til Nytte og Vejledning.

Det bør være *Distrikterne* og ikke de enkelte Kredse, der skal søge vedkommende Herredsfoged om Bevilling til Forevisning af levende Billeder. En Kreds strækker sig i al Almindelighed over et saa lille Omraade, at den praktisk talt ikke kan magte Opgaven.

Distrikterne kan meget vel bruge det i sin Tid gennem Hovedkontoret tilstillede Andragende fra 4. Distrikt. Naturligvis maa Navne og den Slags Ting forandres. Og saa maa man huske at vedlægge Aftrykket af Herredsfoged Grundtvigs Bevilling til os. Vi har Erfaring for, at adskillige Herredsfogder har givet Bevillinger af ganske det tilsvarende Indhold, og saa er der fri Bane — indtil videre.

Som mange vil vide, saa har 4. Distrikt forlængst sluttet bindende Aftale med Aktieselskabet „Fotorama" om den praktiske Udnyttelse af de Bevillinger, vi allerede har. Vilkaarene for Overenskomsten maa ikke offentliggøres; men de er, saa vidt vi kan skønne, ganske tilfredsstillende. Vi kan sikre Befolkningen absolut gode Billeder, og vi kan jo ogsaa tjene noget til Fremme af vore egentlige Opgaver, hvis Folk ellers vil se Billederne.

Om alt gaar vel, kan vi i Løbet af en Maanedstid begynde Fremvisningerne. Vi har truffet Aftale med Lederne af en hel Række store Forsamlingshuse. Fra „Hovedbestyrelsen for Danmarks Lærerforening" har vi faaet en yderst elskværdig Anbefaling og med direkte Opfordring til alle Danmarks Lærere og Lærerinder om at støtte Kvindernes Forsøg paa at føre Planen ud i Livet. Og som de fleste af Læserne véd, har vi jo ogsaa faaet smukke Anbefalinger fra de to forhenværende Ministre *Appel* og *Bülow*, saa vi har kun Grund til at være taknemmelige for al den Sympati, vi har mødt.

Nu er der i og for sig kun enkelte Vanskeligheder af mere teknisk Art tilbage. Desværre er der endnu ikke elektrisk Lys i alle vore Forsamlingshuse eller rettere kun i forholdsvis faa; men saa kan der benyttes smaa transportable Elektricitetsværker, der køres fra Sted til Sted. Ellers maa der bruges Kalklys; men det er jo ikke saa rart. De Besværligheder, der endnu kan være tilbage, skal vi forhaabentlig nok klare. Vi inddeler de vidtstrakte Omraader vore Bevillinger gælder i Kredse, og indretter os *foreløbig* paa at give Forevisninger 2 Aftener om Maaneden hvert Sted. En Kreds maa altsaa omfatte 14—15 Forsamlingshuse eller lign. brugbare Lokaler. Programmer, Plakater, Avertering m. m. skal vi ogsaa have ordnet.